

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2019. február 3.
Évközi 4. vasárnap

Isten uralma

Az elmúlt vasárnap Jézus názareti fellépéséről olvastunk az evangéliumban, ezt folytatja a mai részlet. Izsaiás próféta jövendöléséhez Jézus ezt fűzte magyarázatként: „Ma beteljesedett az Írás, melyet az imént hallottatok.”

A hallgatóság figyelme ettől kezdve kétfelé irányul, egyrészt a tanításra, másrészt a tanítóra. Az elhangzó tanítás csodálkozást és elismerést kelt az emberekben, helyeslik mindazt, amit hallanak, legalábbis kezdetben. Később azonban kiderül, hogy mindez csak a felszín, mert a próféta jövendölés megvalósulását, beteljesedését másként képelték. Talán nem is gondolták, hogy a beteljesedés szó szerint fog megvalósulni, hiszen az Úr valóban örömhírt hirdet a szegényeknek és meggyógyítja a vakokat, s minderről a názáretieknek is tudomása van. Talán nem számítottak arra, hogy a jövendölés éppen náluk és a környező falvakban, az ő körükben és az ő ismerőseik között fog beteljesedni. S bizonyára nem készültek fel arra, hogy éppen most, tehát nem kell már tovább várni. Azt pedig végképp nem tudták elképzelni, hogy egy olyan

személy teljesíti be az isteni ígéretet, aki közöttük, az ő városukban nőtt fel, s akinek ismerik családját, származását. Ezért figyelmük a tanításról egyre jobban a tanító, az igehirdető személyére terelődik. „De hát nem József fia ez?” – kérdezik egymástól, s ez a kérdés világosan jelzi kiindulópontjukat. A tanító földi származását nézik és nem az égből jövő tanítást.

Szívükben már ezzel a kérdéssel megszületik az elutasítás, még ha ezt haragos lelkiületükkel és ellenséges cselekedetükkel csak valamivel később fejezik is ki. Elutasítják a tanító személyét, mert nem ismerik Jézus mennyei származását. Ők úgy gondolják, hogy Józsefnek, a Názáretben élő és dolgozó ácsnak a fia szól most hozzájuk, de nem tudják, hogy Jézus valójában a mennyei Atya Fia. A tanító elutasítását az általa mondott tanítás visszautasítása követi. Nem akarják elfogadni, hogy itt és most megvalósult a próféta szó, nem értik meg, hogy eljött az a „ma”, amiről Jézus beszél. Ők a távoli jövőben képzelik el a beteljesedést és nem most, nem a jelenben. Észreveszem-e, hogy Isten uralma folyamatosan megvalósul a világban? Engedem-e Isten uralmát megvalósulni életemben?

A Megváltó elutasítása

Szent Lukács evangélista úgy írja le az egész eseményt, a názáretiek visszautasítását, hogy egyben előreve-títi Jézus végső elutasítását.

A harag, az indulat, a világosan érzékelhető feszültség visszaköszön majd a nép dühében, amely Jézus halálát követeli Pilátustól. A mostani el-lenséges hangulat megismétlődik Jézus keresztútján. A názáretiek a „városon kívülre” viszik Jézust, fel a hegyre, a szakadék szélére, elítélése után szintén a városon kívülre, Jeru-zsálemen kívülre viszik, a Golgota hegyére, ahol keresztre feszítik. A Megváltó elutasítása Názáretben kez-dődik és Jeruzsálemben fejeződik be, a mostani gyilkos szándék a Golgotán fog beteljesedni.

Vezess az üdvösségre!

Urunk, Jézus Krisztus! A változó világban az üdvösség reménye biztos pont az igazságot keresők szá-mára.

Te azt hirdeted, hogy Isten országa itt a földön már elkezdett megvaló-sulni. E tanítás fényében értjük meg, hogy azért térsz be a bűnösök házába, lépsz be életükbe, hogy elmondhasd nekik az isteni irgalomról szóló öröm-hírt. Jól tudod, hogy az Isten szerete-téről szóló tanítás a bűnösöket érinti, őket is megérintheti. Te azt tanítod, hogy az üdvösségre minden ember meghívást kap, és mindenki elnyerheti azt, aki megtér, azaz elhagyja a bűn útját és hisz benned, az üdvösség egyedüli közvetítőjében. Vezess min-ket az üdvösségre!

Évközi 4.
vasárnap

Jer 1,4-5,17-19
1Kor 12,31-13,13
Lk 4,21-30

Hétfő

Zsid 11,32-40
Mk 5,1-20

Kedd

Zsid 12,1-4
Mk 5,21-43

Szerda

Zsid 12,4-7,11-15
Mk 6,1-6

Csütörtök

Zsid 12,18-19,21-24
Mk 6,7-13

Péntek

Zsid 13,1-8
Mk 6,14-29

Szombat

Zsid 13,15-17,20-21
Mk 6,30-34

Évközi 5.
vasárnap

Iz 6,1-2a,3-8
1Kor 15,1-11
Lk 5,1-11